

Sygn. akt III Ca 1026/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

Sędzia SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

Protokolant Wioletta Matysiok

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa W. L.

przeciwko R. L.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 8 kwietnia 2014 r., sygn. akt IV RC 84/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 300 zł (trzysta złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Ca 1026/14

UZASADNIENIE

Powódka W. L. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego R. L. alimentów w kwotach po 800zł miesięcznie, w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 29 12 2004r. w kwotach po 350zł miesięcznie.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że od czasu zasądzenia ostatnich alimentów upłynęło 9 lat i w tym czasie wzrosły jej usprawiedliwione potrzeby, przez co dotychczasowe alimenty nie zaspakajają ich w pełni.

Pozwany R. L. wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, że jego sytuacja finansowa nie pozwala mu na uiszczanie alimentów w dochodzonej wysokości, gdyż jego zarobki nie przekraczają 2.500zł miesięcznie, a na utrzymaniu ma jeszcze małoletnią córkę A. oraz spłaca kredyt. Ponadto podnosił,

że nie zostały wykazane zwiększone potrzeby powódki.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 8 04 2014r. zasądził

od pozwanego na rzecz powódki - w miejsce dotychczasowych alimentów - poczynając od dnia 6 02 2014r. alimenty w kwotach po 600zł, oddalił powództwo

w pozostałym zakresie, orzekł o kosztach procesu oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej w części uwzględniającej powództwo.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje:

art. 133 § 1 k.r.o., art. 135 § 1 k.r.o. i art.138 k.r.o. Stwierdził, że od czasu zasadzenia ostatnich alimentów minęło blisko 10 lat i w tym czasie wzrosły koszty utrzymania powódki, która jest obecnie uczennicą technikum oraz zwiększyły się dochody pozwanego, co w konsekwencji doprowadziło do zmiany stosunków

w rozumieniu art. 138 k.r.o. Następnie dokonał oceny sytuacji materialnej pozwanego i przyjął, że alimenty w kwotach po 600zł miesięcznie mieszczą się

w granicach jego możliwości zarobkowych, co w tej części czyni powództwo uzasadnionym. Wskazał, że możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do płacenia alimentów wyznaczają zakres jej obowiązku alimentacyjnego – nawet, jeżeli

nie będzie to zaspokajać wszystkich usprawiedliwionych potrzeb zobowiązanego – i w pozostałym zakresie uznał powództwo za bezzasadne. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie regulacji art. 100 k.p.c. i 102 k.p.c., a o nadaniu wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności orzekł stosując regulację art. 333 § 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany R. L.** w części zasądzającej alimenty ponad kwotę 450zł miesięcznie oraz orzekającej o kosztach procesu, który wnosił o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez oddalenie powództwa, bądź

o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Zarzucił, że nie wyjaśniono wszystkich okoliczności faktycznych istotnych

dla rozstrzygnięcia sprawy przez pominięcie rzeczywistych kosztów i wydatków obciążających pozwanego, jego sytuacji finansowej i majątkowej, rzeczywistych kosztów utrzymania małoletniej A. L. (koszty mieszkania, leczenia, wydatki szkolne) oraz źródeł finansowania tych wydatków oraz nie poczynienia ustaleń dotyczących oceny sytuacji finansowej i majątkowej rodziców małoletniej powódki.

Ponadto zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe, regulację art. 233 § 1 k.p.c. w sposób wskazany w apelacji.

Powódka W. L. wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie

na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, dzielając ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje :

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powódki uznając, że mają one źródło w regulacji art. 138 k.r.o. w związku z art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i § 2 k.r.o. oraz prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na postawę faktyczną orzeczenia mają podstawę we wskazanych przez Sąd Rejonowy źródłach dowodowych.

Zawarte w nich informacje są logiczne, nawzajem się uzupełniają i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa.

Pozwany jest ojcem powódki, która z racji swojego wieku i kontynuowania nauki nie jest w stanie samodzielnie się utrzymywać i z mocy art. 133 § 1 k.r.o. ciąży na nim obowiązek jej alimentacji.

Ostatnie alimenty zostały ustalone w wyroku Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 29 12 2004r. w kwotach po 350zł miesięcznie.

Od tego czasu upłynął okres blisko 10 lat, w którym W. L., mająca obecnie 18 lat, rozwinęła się fizycznie, rozpoczęła kolejny etap edukacji szkolnej, rozwija swe pozaszkolne zainteresowania uprawiając grę w piłkę ręczną, przez co zwiększyły się jej potrzeby, a w konsekwencji tego wzrosły również jej koszty utrzymania.

W tym samym czasie wzrosły również dochody pozwanego (poprzednio po potrąceniu alimentów zarabiał 1.000zł netto miesięcznie, obecnie zarabia około 2.700zł miesięcznie).

Dlatego Sąd pierwszej instancji słusznie ocenił, że nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu regulacji art. 138 k.r.o. uzasadniająca podwyższenie dotychczasowych alimentów.

Zakres jego obowiązku pozwanego alimentacji powódki wyznacza regulacja zawarta w art. 135 § 1 k.r.o., stosownie do której jest on zobowiązany zapewnić jej środki utrzymania odpowiadające jej usprawiedliwionym potrzebom powódki i swoim możliwością zarobkowym.

Powódka w dalszym ciągu mieszka wspólnie z matką J. D., która zapewnia jej mieszkanie i jej pozostałe koszty utrzymania zamykają się kwotą 1.100zł miesięcznie.

Zostały one ustalone na podstawie wiarygodnych zeznań matki powódki

oraz dołączonych do akta rachunków i z biorąc pod uwagę wiek powódki (osoby dorosłej) są zgodne z doświadczeniem życiowym, wobec czego wbrew temu

co zarzuca apelacja nie są one zawyżone.

J. D. znaczna część swego obowiązku alimentacji powódki realizuje przez zapewnienie jej mieszkania, przez co na pozwanym w znacznym stopniu ciąży obowiązek zapewnienia powódce środków finansowych na pokrycie pozostałych kosztów jej utrzymania.

Pozwany R. L. pracuje i osiąga średnie miesięczne wynagrodzenie

w kwocie 2.700 zł netto, z czego spłaca ratę kredytu na remont mieszkania

w kwocie 935 zł (obciążają go w połowie).

Poza W. L. ma na utrzymaniu małą córkę A. L. (liczy 8 lat), która liczy 8 lat i do jej utrzymania przyczynia się kwotą 350 zł miesięcznie

oraz co wynika, z materiału sprawy wspólnie z jej matka ponosi wydatki związane z rehabilitacją A. L. w wysokości 100-150zł miesięcznie.

Jak trafnie zauważył Sąd pierwszej instancji, pozwany w toku postępowania nie wykazał (poza kosztami rehabilitacji w wysokości 100-150zł miesięcznie) - do czego był zobowiązany stosownie do regulacji art. 6 k.c. - że przekazuje na

utrzymanie A. inne świadczenia, nie podał jakie dochody osiąga matka tego dziecka, stąd też należy przyjąć, że w materiale sprawy powyższe świadczenia wyczerpują jego obowiązek alimentacyjny.

Pozwany mieszka wspólnie z A. O. i oboje ponoszą koszty utrzymania mieszkania (czynsz 370 zł, opłata za prąd 180 zł co drugi miesiąc, opłata za gaz 280 zł co drugi miesiąc), wobec czego z tego tytułu jest on obciążony kwotą 345zł miesięcznie, która wraz ze świadczeniami na córkę A. łącznie wynosi 770zł miesięcznie.

Po potrąceniu tej kwoty i obciążającej go części raty pożyczki zaciągniętej na remont mieszkania 467zł (935zł : 2) pozostaje mu kwota 1.463zł, tj. około 1.500zł miesięcznie (odpowiada to ustaleniom Sądu Rejonowego), z której po potrąceniu zasądzonych alimentów pozostaje mu na jego utrzymanie kwota 900zł

Z tej przyczyny Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że zasądzone alimenty mieszczą się w jego możliwościach zarobkowych.

Czyni to apelację bezzasadną co prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując, zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 13 ust. 1 pkt 1 i § 7 pkt 4 w związku z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013, poz. 461).

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera